

D E C I Z I E

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea
Ion Druță
Vladimir Timofti
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Infraservice” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Steviprod”, Întreprinderea cu Capital Străin „OEM Bike Productions” Societate cu Răspundere Limitată, Întreprinderii cu Capital Străin „Compagnia Textile Service” Societate cu Răspundere Limitată, Întreprinderea Mixtă „BMB Wood” Societate cu Răspundere Limitată, Societatea cu Răspundere Limitată „Codru Market”, Societatea cu Răspundere Limitată „Mobi Art”, Societatea cu Răspundere Limitată „Map-Geo-Grup” și Societatea cu Răspundere Limitată „Conluxart” cu privire la încetarea exploatării conductei de gaze, obligarea instalării ventilului la granița divizării conductei de gaze și obligarea de a încheia contracte privind acordul la racordarea la instalația ce-i aparține cu drept de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Infraservice” casată hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 28 iunie 2013, și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă

La 21 mai 2010, SRL „Infraservice” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Chișinău-Gaz”, intervenienți accesorii SRL „Steviprod”, ÎCS „OEM Bike Productions”, ÎCS „Compagnia Textile Service”, ÎM „BMB Wood”, SRL „Codru Market”, SRL „Mobi Art”, SRL „Map-Geo-Grup” și SRL „Conluxart” cu privire la încetarea exploatării conductei de gaze, obligarea instalării ventilului la granița divizării conductei de gaze și obligarea de a încheia contracte privind acordul la racordarea la instalația ce-i aparține cu drept de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că deține cu drept de proprietate terenul conductei de gaze, la care sunt conectați agenții economici situați pe teritoriul fostei SA „Codru”.

Susține, că terenul respectiv l-a procurat de la SA „Codru” în proces de lichidare, la licitația ce a avut loc la data de 12 iulie 2005.

În perioada anilor 1999-2005 administratorul procesului de lichidare SA „Codru” a permis agenților economici temporar să se conecteze la conducta de gaze ce-i aparținea pînă la comercializarea infrastructurii ingineresti.

Însă, în prezent SRL „Chișinău Gaz” utilizează conducta de gaze, ce aparține cu drept de proprietate SRL „Infraservice” ca fiind a sa proprie, iar intervenienții se folosesc de conductă fără acordul său, neavînd careva contracte pentru folosirea bunului și fără a achita plata pentru folosința acestuia și cheltuielile legate de exploatarea și deservirea tehnică.

Afirmă, că intervenienții accesorii ÎCS „OEM Bike Prodactions” SRL, ÎCS „Compagnia Textile Service” SRL și ÎM „BMB Wood” SRL au semnat scrisori de garanție, prin care s-au obligat de a încheia contracte corespunzătoare și de a efectua achitarea corespunzătoare, însă primind acordul de conectare la mecanismul de cuplare s-au eschivat de la încheierea contractelor.

Totodată SRL „Steviprod” a încheiat contract pentru folosirea conductei, însă în decursul ultimilor ani refuză să-și îndeplinească obligațiile sale contractuale.

Menționează că în legătură cu circumstanțele create s-a adresat către SRL „Chișinău-Gaz” solicitînd readucerea situației în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, sau răscumpărarea terenului conductei de gaze, însă toate adresările au fost respinse pe temeiuri formale.

Consideră reclamantul, că este înlăturat de la controlul stării conductei de gaze de pe terenul său și respectarea regulilor de exploatare de către persoanele terțe, iar prin ordinea stabilită a folosirii conductei de gaze de către SRL „Chișinău-Gaz” i se încalcă dreptul de proprietate.

În susținerea cerințelor înaintate reclamantul invocă prevederile art.art.62,64 din Regulamentul cu privire la livrarea și folosirea gazului natural, aprobat prin Hotărîrea consiliului administrativ al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr.304 din 07 august 2008.

Solicită încetarea exploatării conductei de gaze și obligarea SRL „Chișinău-gaz” să instaleze din contul SRL „Infraservice” ventil la granița divizării conductei de gaze care trebuie să fie în proprietatea și sub controlul SRL „Infraservice”.

La 11 iunie 2012, SRL „Infraservice” a depus o cerere suplimentară prin care suplimentar la cerințele invocate în acțiunea inițială a solicitat obligarea SRL „Chișinău-Gaz” să încheie cu SRL „Infraservice” contracte privind acordul la racordarea la instalația ce-i aparține cu drept de proprietate altor consumatori cît și privind cheltuielile de exploatare și deservire tehnică și consumul tehnologic (f.d. 129 Vol.I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 28 iunie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013, a fost admis apelul declarat de către SRL „Infraservice” casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind obligat SRL „Chișinău-Gaz” să încheie cu SRL „Infraservice” contracte privind acordul SRL „Infraservice” la racordarea la instalația ce-i aparține cu drept de proprietate, a altor agenți economici cît

și stabilirea cheltuielilor de exploatare, deservire tehnică și consumul tehnologic, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 25 februarie 2014, SRL „Chișinău Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și emisă cu încălcarea esențială a normelor de drept material și procedural.

Menționează recurentul că prima instanță corect a reținut că SRL „Chișinău-gaz” este o unitate de distribuție și furnizare a gazelor naturale licențiată și autorizată teritorial. Activitatea SRL „Chișinău-gaz” se încadrează în exigențele actelor normative care reglementează piața furnizării gazelor naturale.

Susține că în conformitate cu art. 8 pct. 41 din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451 din 30 iulie 2001 transportul gazelor naturale; distribuția și/sau furnizarea gazelor naturale la tarife reglementate sau nereglementate reprezintă un gen de activitate licențiat iar autoritate împuternicită în eliberarea licențelor este Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

Cadrul legal pentru funcționarea eficientă a pieței gazelor naturale și desfășurarea activităților sectorului de gaze naturale, în condiții de accesibilitate, disponibilitate, fiabilitate, continuitate, competitivitate, transparență, cu respectarea normelor de calitate, de securitate și de protecție a mediului este instituit prin Legea cu privire la gazele naturale nr. 123 din 23 decembrie 2009, act legislativ aplicabil genurilor de activitate licențiate, de transportare, distribuție a gazelor naturale; furnizarea gazelor naturale; importul și exportul gazelor naturale.

Iar, conform Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale aprobat prin Hotărârea ANRE furnizarea gazelor naturale se efectuează numai în baza contractului de furnizare a gazelor naturale, încheiat între consumator și furnizor, calitatea celui din urmă fiind obținută doar prin licență.

Totodată, invocă că potrivit actului normativ menționat, raporturile de furnizare a gazelor naturale nu instituie vre-o calitate de sub-consumator, fapt care din start exclude posibilitatea încheierii contractului de furnizare a gazelor naturale cu altcineva decât furnizorul.

Prin prisma celor evocate, afirmă că raporturile dintre distribuitorul/ furnizorul de gaze naturale și consumator sunt exercitate direct și nemijlocit de către aceștia și nu poate să intervină careva terțe persoane, sau intermediari.

Mai menționează recurentul că în conformitate cu Regulamentul privind modul de transmitere a rețelelor de gaze întreprinderilor de gaze ale SA „Moldovagaz” la deservire tehnică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 683 din 18 iunie 2004 „rețelele de gaze, indiferent din ce surse financiare au fost construite, se transmit, în bază de contract, întreprinderilor de gaze ale SA „Moldovagaz” la deservire tehnică, cu condiția respectării modului stabilit în prezentul Regulament. Deservirea tehnică a rețelelor de gaze, în scopul menținerii lor în starea tehnică, conform cerințelor actelor normative în vigoare, se efectuează de către întreprinderile de gaze ale SA „Moldovagaz”.

Consideră neîntemeiate afirmațiile SRL „Infraservice” în vederea înlăturării acestuia de la controlul stării conductei de gaze, deoarece la data de 06 februarie 2004 a fost încheiat Contractul nr. 175 la deservirea tehnică a obiectelor sistemului de gazificare prin care SA „Codru” (proprietarul la acel moment a conductei de gaze) a

transmis, iar SRL „Chișinău-Gaz” a recepționat la deservirea tehnică obiectele sistemului de gazificare din str. Muncești, nr. 799.

Din momentul aprobării Hotărârii Guvernului nr. 683 din 18 iunie 2004 deservirea tehnică se efectuează cu titlu gratuit și prin urmare dorința intimatului de a impune careva plată (intervenienților accesorii) pentru exploatarea și deservirea tehnică este neîntemeiată și ilegală, iar argumentele instanței de apel în acest sens fiind eronate.

De asemenea invocă recurentul că, SRL „Infraservice” urma conform prescripției pct. 7/12 al Hotărârii Guvernului nr. 683 din 18 iunie 2004, să înainteze o cerere pentru reîncheierea contractului la deservirea tehnică, iar referirea intimatului la prevederile pct. 62, 64 din Regulamentul nr. 304 din 07 august 2008, constituie o interpretare eronată a normelor respective, care statuează că consumatorul noncasnic care a finanțat montarea instalației de racordare este în drept să obțină rambursări, dacă la instalația respectivă de racordare vor fi conectate ulterior, cu acordul consumatorului noncasnic, instalațiile de utilizare ale altor solicitanți. Fiecare solicitant/potențial consumator este obligat să achite consumatorului care a finanțat montarea instalației de racordare, suma calculată conform următoarei expresii: $SUM = (L \times C_{mu} + B) \times k$ - cu explicarea formulei în textul regulamentului

Insistă că cerința intimatului și concluzia instanței de apel privind plata pentru folosirea conductei de gaze este ilegală, nereglementată de către legislație, or, conform normei invocate acesta dispunea de dreptul restituirii cheltuielilor suportate prin redistribuirea costului conductei de gaze construite din surse proprii între ultimul și noii solicitanți la conectare.

Argumentele invocate de către instanța de apel ca temei al acțiunii le consideră neîntemeiate și rezultate din interpretării eronate a actelor normative, or SRL „Chișinău-Gaz” conform competențelor ce derogă din legislația în vigoare a eliberat condițiile tehnice pentru racordarea noilor solicitanți cu acordul proprietarului gazoductului de racord, iar afirmația privind obținerea acestora prin dol, urmează a fi apreciată critic dat fiind lipsa probelor în acest sens.

La data de 27 februarie 2014, SRL „Chișinău-Gaz” a depus o cerere de completare a recursului în care a invocat că SRL „Chișinău Gaz”, este un furnizor de servicii de interes și utilitate publică, ceea ce califică litigiul de contencios administrativ, iar în sensul art. 85 alin.(1) lit. i) CPC și art. 4 alin.(1) pct. 7, sunt scutite de la achitarea taxei de stat pricinile în ordine de contencios administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 27 decembrie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 63 vol. II).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 februarie 2014 în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Înaintând prezenta acțiunea în instanța de judecată împotriva SRL „Chișinău-Gaz”, intervenienți accesorii SRL „Steviprod”, ÎCS „OEM Bike Productions”, ÎCS „Compagnia Textile Service”, ÎM „BMB Wood”, SRL „Codru Market”, SRL „Mobi Art”, SRL „Map-Geo-Grup” și SRL „Conluxart”, SRL „Infraservice” a solicitat încetarea exploatării conductei de gaze și obligarea SRL „Chișinău-gaz” să instaleze din contul SRL „Infraservice” ventil la granița divizării conductei de gaze care trebuie să fie în proprietatea și sub controlul SRL „Infraservice”, cât și obligarea SRL „Chișinău-Gaz” să încheie cu SRL „Infraservice” contracte privind acordul la racordarea la instalația ce-i aparține cu drept de proprietate altor consumatori cât și privind cheltuielile de exploatare și deservire tehnică și consumul tehnologic.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicieii acțiunii și respingerii acesteia.

Judecând apelul declarat de către SRL „Infraservice” instanța de apel motivat și amplu argumentat, pronunțându-se asupra tuturor aspectelor importante pentru soluționarea pricinii, temeinic a ajuns la concluzia admiterii apelului, ilegalității hotărârii primei instanțe și corect a emis o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii, obligînd-o SRL „Chișinău-Gaz” să încheie cu SRL „Infraservice” contracte privind acordul SRL „Infraservice” la racordarea la instalația ce-i aparține cu drept de proprietate, a altor agenți economici cât și stabilirea cheltuielilor de exploatare, deservire tehnică și consumul tehnologic, în rest respingînd acțiunea.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine faptul că potrivit procesului verbal nr. 05/R-1 din 03 august 2004, a fost vîndut la licitație lotul nr. 45, Complexul infrastructurii SA „Codru”, cumpărător fiind SRL „Infraservice” (f.d. 5).

Tot materialul probator atestă că la 25 august 2004, între SA „Codru”, în proces de lichidare și SRL „Infraservice” a fost încheiat contract de vînzare-cumpărare al Complexului de fonduri fixe ale infrastructurii SA „Codru”, în proces de lichidare, situat în mun. Chișinău, șos. Muncești 799, respectiv, SRL „Infraservice” devenind proprietar al Conduței de gaze situată pe adresa menționată (f.d. 6-7).

Aici, instanța de recurs ține să menționeze că la conducta de gaze menționată sunt racordați agenți economici, care se află pe teritoriul fostei societăți „Codru” însă în lipsa acordului proprietarului și în lipsa cărorva contracte încheiate cu acesta privind folosirea conductei.

Conform art. 315 alin. (1) Cod civil, care indică că proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, precum și dispozițiile art. 316 alin. (1)-(2) Cod civil, care statuează că proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

Cu referire la prevederile citate, corect instanța de apel a remarcat că prin utilizarea conductei de gaze în lipsa cărorva contracte se încalcă dreptul de proprietate a SRL „Infraservice”.

Totodată în speță prezintă relevanță și prevederile pct. 62 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 304 din 07 august 2008, care reglementează că onsumatorul noncasnic care a finanțat montarea instalației de racordare este în drept să obțină rambursări, dacă la instalația respectivă de racordare vor fi conectate ulterior, cu acordul consumatorului noncasnic, instalațiile de

utilizare ale altor solicitanți. Fiecare solicitant/potențial consumator este obligat să achite consumatorului care a finanțat montarea instalației de racordare, suma calculată conform următoarei expresii:

$$\text{SUM} = (L \times C_{\text{mu}} + B) \times k,$$

unde:

L – lungimea porțiunii de instalație de racordare, utilizată în comun (m);

C_{mu} – costul mediu aferent unui metru de conductă din instalația de racordare (lei/m);

B – costul altor elemente din instalația de racordare utilizate în comun, instalate din contul consumatorului care a finanțat montarea instalației de racordare (lei);

k – raportul dintre sarcina instalației de utilizare a consumatorului racordată ulterior și capacitatea instalației de racordare.

Potrivit pct. 64 al Regulamentului menționat, în cazul în care la instalația de racordare a unui consumator noncasnic sînt conectate instalațiile de utilizare ale altor consumatori, cheltuielile de exploatare, deservire tehnică și consumul tehnologic sînt suportate de consumatorii în cauză proporțional volumului de gaze naturale consumat. Ponderea cheltuielilor de exploatare, deservire tehnică și a consumului tehnologic revenită consumatorilor casnici, conectați la instalațiile consumatorilor noncasnici, este atribuită unității de distribuție.

Cu referire la normele enunțate și avînd în susținere stipulările art. 374 alin. (1) Cod civil, care indică că proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia, instanța de recurs constată că instanța de apel, examinînd pricina just a concluzionat și despre necesitatea admiterii acțiunii inițiale formulate de către Mihail Popa împotriva lui Nicolae Fistican, Elenei Fistican, Adrianei Fistican, Ion Iașișin și Svetlanei Iașișin cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuarea acestora din casa de locuit, or proprietarului îi aparține din totdeauna dreptul de posesie asupra bunurilor sale, cât și dreptul de folosință și dispoziție.

Este apreciată critic referirea recurentului la contractul nr. 175 privind deservirea tehnică a obiectelor sistemului de gazificare din 06 februarie 2004, prin care SA „Codru” (proprietarul la acel moment a conductei de gaze) a transmis, iar SRL „Chișinău-Gaz” a recepționat la deservirea tehnică obiectele, sistemului de gazificare din str. Muncești 799, mun. Chișinău, or instanței un astfel de contract nu a fost prezentat.

Pe cale de consecință se va preciza că, potrivit art. 121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În această ordine de idei, temeinic instanța de apel a respins și susținerile SRL „Chișinău-Gaz” precum că a eliberat condițiile tehnice pentru racordarea noilor solicitanți în limitele competenței și cu acordul proprietarului gazoductului de racord, deoarece în acest sens nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente.

Sub aspectul celor descrise, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiul și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Alte argumente invocate de recurentă, în susținerea poziției sale, se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin în cadrul dezbaterilor judiciare.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza *Rebait și alții contra Franței*, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde s-a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Astfel fiind instanța de recurs reține că instanța de apel în situația dedusă judecării corect au ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și admiterii acesteia parțial.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspunderea Limitată „Chișinău-Gaz”.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Infraservice” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Steviprod”, Întreprinderea cu Capital Străin „OEM Bike Productions” Societate cu Răspundere Limitată, Întreprinderii cu Capital Străin „Compagnia Textile Service” Societate cu Răspundere Limitată, Întreprinderea Mixtă „BMB Wood” Societate cu Răspundere Limitată, Societatea cu Răspundere Limitată „Codru Market”, Societatea cu Răspundere Limitată „Mobi Art”, Societatea cu Răspundere Limitată „Map-Geo-Grup” și Societatea cu Răspundere Limitată „Conluxart” cu privire la încetarea exploatării conductei de gaze, obligarea instalării ventilului la granița divizării conductei de gaze și obligarea de a încheia contracte privind acordul la racordarea la instalația ce-i aparține cu drept de proprietate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță

Vladimir Timofti

Tamara Chișca-Doneva